

שעיתותיו בידו לחפש ולחקור - שיואיל נא לכתוב בזה בגליונו
הבאים.

רמזי "וחמיעא"

התי שילם האלצמא

ב'לקוטי טעמים ומנהגים' להגש"פ מציין כ"ק אדמו"ר שליט"ז
כענין נוסח רבינו הזקן בביטול חמץ - "כל חמירז
וחמיעה..." (ולא "כל חמירא וכל חמיעה..."): "וראה בסי
קול יעקב רמזי תיבת וחמיעה בוא"ו,

— ונעתק מסידור הנ"ל בלטו"מ עם פיענוח המראי מקומו
וכו' (ע"י חבר מערכת, תלמידי אהלי תורה, קה"ת תשמ"ז) הערו
14, וזה לשונו [בסידור 'קול יעקב' להר' יעקב קאפיל איג
ליפשיץ, נעתק כאן מהמהדורה הראשונה שנדפסה בעיר קארץ בשנו
תקס"ד, ב"כוונת ביעור חמץ" דף סז, א]:

והנה וחמיע"א בגי' [= בגימטריא] סמא"ל עם ה' אותיות
והכולל, והמבטלו הוא קו"ל יעקב שהוא בקדושה לעומתו בגי
וחמיע"א ע"ה [= עם-הכולל] והם סוד ה"ח [= ה' חסדים] שהם ה'
היו"ת בגי' ק"ל עם ה' כוללים והכולל בגי' קו"ל הרי נרמ
בטול החמ"ץ במלת וחמיע"א.

— עד-כאן-לשונו. והנה נמצאו כאן "רמזי תיבת וחמיע
בוא"ו", שמיעוטם שני רמזים, אך לפי שעה הצלחתי לעמוד רק ע
הרמז השני והוא שתיבת "וחמיעא" - יחד עם האות וא"ו שבה
עולה למספר 135, ויחד עם "הכולל" זהו 136 -- מתאים לגימטרי
של "קול יעקב" (המבטל את החמץ) שאף הוא (קול) בגימטרי
136.

אמנם את הרמז הראשון ששם, לפיו תיבת וחמיעא שו
בגימטריא ל-סמאל "עם ה' אותיות והכולל", לא זכיו
להבין, שהרי: א) המדובר בתיבות שהאחת (וחמיעא) בת
אותיות והשני (סמאל) בת 4 אותיות. ב) וחמיעא עולה ל-35
ואילו סמאל עולה ל-131, כך שלהיכן שלא נוסף "ה' אותיות
והכולל" (= 6) לא ישתוו התיבות הללו במנינן.

- יום הבהיר י"א ניסן - צדי"ק שנה -
היי תהא שנת נפלאות בכל -
59

(ודוחק לומר שבמנין זה חושבה תיבת וחמיעה - ללא האות יו"ד, שהיא אות הניקוד - שמנינה 125 ובצירוף "ה" אותיות והכולל" שלה תתאים ל-131 של "סמאל", שכן ברמז השני ששם רואים שהאות יו"ד של "וחמיעא" כן חושבה לגימטריא)

גם צריך-עיון סימן ההדגשה שם (ע"י מרכאות) של התיבה "החמץ" - כאילו גם היא חושבה לגימטריא - בשעה שמנינה הוא 143 (או 138 ללא ה"א הידיעה) והוא חשבון שאינו מתאים להנ"ל.

(על דיוק בחישובי גימטריא, עם הכולל ובלי, ראה בשיחת פורים תשכ"ז).

~~~~~

עיון "שם"

שמואל קראוס

בגליון הקודם (תרכ"ה) ע' 25 באה בשולי-הגליון "הערת המערכת", המתייחסת ל"תוכחה" שבגליון תרכ"א ע' 33 (על העדר הערה, שכזו במקום שהיתה ראוי להיות) וקובעת ש"המעייין בהגליון שם" [היכן?] יראה שהענין כלל "אינו שייך" ["לעניננו" ?].

מפאת חפצי "הרב" לגלות מה "שייך" ומה לא, ומדוע - עיינתי "שם" ו... התוצאות להלן:

הנידון הוא מנהג אמירת פסוקי השם בסיום תפלת שמו"ע. בגליון תרט"ו ע' 27 הזכיר הרב ט.ב. את 2 הפסוקים לשמו של כ"ק אד"ש - שהם לפי המפורש באחת מאגרותיו, למרות שלא צויין בה כל טעם - וכותב: "מאז ומקדם תמהתי (ועדיין לא יצאתי הסבר) על כך שנאמרים פסוקים אלה דווקא, בשעה שבדרך לל נהוג, לכל השמות, לומר פסוקים מספר תהלים". בהמשך שם (ובע' 28) הוא מציין לפסוקים מס' תהלים - 6 לשם הראשון (הוסיף: "ועוד") ו-3 לשם השני, עליהם הכריז: "שגם תוכנם ננינם קשור בהחלט לעניני כ"ק אדמו"ר שליט"א". חזר ע"כ